

בית המשפט המחוזי בירושלים

10 ינואר 2017

הפ"ב 12-05-9937 נ' GROUP OF LIBERIA ואח'

לפני כבוד השופט בן-ציון גריינברגר
המבקשת
GSS GROUP

נגד

THE REPUBLIC OF LIBERIA .1

המשיבים

**NATIONAL PORT AUTHORITY OF .2
LIBERIA**

3. משרד החוץ/משרד הראשי (פורמלי)

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

פרוטוקול

גוכחים:
ב"כ המבקשת - עוז"ד צבי נצר ויאנה פרומן
ב"כ המשיבות 1-2 – עו"ד אורית אלמוזלינו – ריין

ב"כ המבקשת : לשאלתו של בית המשפט אני כבר אמרתי במספר דיוונים וכן בתגובהות לבקשתו. בהליך זהה צריך לקבוע את התקיך לדין לשמיית ראיות. בין אם לגופו של עניין ובין אם לעניין הסמכות של בית המשפט. ישנן שתי שאלות האחת לגבי ביצוע המסירה, ואני מתייחס גם למסמכים שלוחתיים אתמול.

ב"כ המשיבות : אנו מתנדדים להגשת המסמכים ואפרט בהמשך הדיון.

ב"כ המבקשת : מעבר לשאלת המשפטית הראשונה של מה מותר להמציא ומה אסור, ומה משרד החוץ המציא או לא, יש משקל למה אנו בקשו להמציא ומה נמסר למשרד החוץ מאיתנו. שאלת עובדתית שנייה נוגעת לחבר בין רשות הנמלים לממשלה . על העובדה שבוצעה מסירה לממשלה אין ויכוח.

ב"כ המשיבות : זה לא נכון.

בית המשפט המחוזי בירושלים

10 ינואר 2017

הפ"ב 12-05-9937 נ' GROUP OF LIBERIA ואח'

1 ב"כ המבקשת: מבחןתי לעניין ביצוע המיסירה לממשלה אין לי וикוח. היקוח שלי הוא לגבי המיסירה
 2 לרשوت הנמלים. אני ביצעתי מיסירה ישירה לרשות הנמלים באמצעות משרד החוץ. אני לא קובלע
 3 לשירות החוץ את שיטות המיסירה, זו הטעה העיקרית שלי. לחופfine אני בא ואומר אם מישו יקבע
 4 שימוש החוץ עשה משהו לא בסדר ואני צריך לשאת בכך אני טוען שעצם המיסירה לממשלה מהו
 5 מיסירה לרשות הנמלים ולחופfine אני טוען את טענת כל הידיעה. ולכן זהותם אפיו הכלכליות
 6 בין הממשלה לבין רשות הנמלים היא שונה במחלוקת. המשיבות סברו שהיה נכון להביא עדדים
 7 מצהירים שאומרים שאין קשר ביניהם. אם אתם אומרים שאין קשר ביןיהם ובוואותם שלכם אתם
 8 אומרים שתתצהיר למרות שפורמלית לא צורף אבל חל עליי, אני רוצה לבדוק אותם על השאלה הזאת.
 9 יש לי יסוד להניח שבחקירה הנגדית לא יחרזו על מה שנאמר בתצהיר שלהם. בחקירה מותר לי
 10 להוציא אותה זה. אלא אם יסבירו שלצורך המיסירה יש זהות ביניהם.
 11 אני סבור שאם רוצים לנחל את ההליך בעילות הדבר הנכון הוא לנחל הлик אחד על הכל. מבלתי גרווע
 12 בזוכיותיהם של המשיבות לטוען לגבי המיסירה והפורות הנאות. אלא אם המשיבות רוצות לנון את
 13 העדים שלהם פערמים לדין.

14
 15
 16 ב"כ המבקשת עונה לשאלת ב"כ המשיבות:
 17 ש. כשאתה אומר למצאה ישירה למה כוונתך
 18 ת. אני אומר משרד החוץ עשה מיסירה ישירה לממשלה ולרשوت הנמלים.

19
 20 ב"כ המבקשת: אני הייתי מבקש להגיש את המסמכים שהגשתי אתמול. אלו מסמכים שייצאו מהתיבת
 21 המיל שלי על הטענות עם הנהלת בית המשפט ומשרד החוץ שהם לבנטויים לגבי אומד דעתנו
 22 ומשרד החוץ והנהלת בית המשפט לגבי המיסירה. אני אומר שכולם ברור להם שבוצעו כאן שתי
 23 מסירות, אחת לממשלה ואחת לרשות הנמלים ולכן כל מה שהייתי מבקש זה להגיש את המסמכים
 24 האלה.

25
 26 ב"כ המשיבות: היום התיק קבוע לטיעון בשאלת ההמצאה והסמכות של בית המשפט. כמו שאני
 27 מבינה וכמו שנקבע לאחרונה בפסק דין של בית המשפט העליון צריך לדון בשאלת ההמצאה. אנו כן
 28 מסכימים להצעה שבמסגרתה בשלה הראשון שיישמעו הטענות המשפטיות הנוגעות לשאלת
 29 ההמצאה, וככל שהדבר יידרש אכן נ עבור לשבל של תצהירים. אני מוכנה להציג, אני חושבת שקדום
 30 צריך לשמעו את הטיעון ואז בית המשפט יחליט אם יש צורך לשם מצהירים. לכל היותר יש כאן
 31 מצהירה אחת שהצהירה באופן נקודתי ולא נתנגד בשלב הבא שהיא תייחר על כך. אני מקבלת את
 32 הצעת בית המשפט שהייתה יהיה דיון בשאלת ההמצאה, ואז נ עבור לשאלת העובדות.

בית המשפט המחוון בירושלים
10 ינואר 2017
הפ"ב 12-05-9937 נ' GROUP OF LIBERIA ואח'

אני קיבלתי את המסמכים אטמול בשעה שלוש וחצי אחר הצהרים, לא השפטתי לעין בכל המסמכים
ולכן החתנדות שלי. כמובן שיש את העניין של מועד המJAVA שהוא בעייתי והמסמכים האלה משנת
2012 היו ידועים ואני לא מבינה מדוע לא שלחו לנו אותם קודם לכן. אני רק כשיינתי ברפורף צד את
ענין פסקה שאני יכולה לומר שאנו שומעת כאן את חברי שאומר יכול להיות שהיתה תקלת של משרד
החוון, משרד החזו המציא לשתי המשיבות וייתכן שתעה בעניין זהה. אבל מה אני שמייני לב רק
הסתכלתי על נספח א', אני רוצה להביע הסתייגות מהנהלות המבוקשת שהיא זו שיצרה את כל
התקלה. שכן המבוקשת ידעה שיש מדינה זורה ויש גוף נפרד. במקומות לילכת בדריכים המקובלות תקנה
למדינה זורה ותקנה 500 לגוף רשות שלטונית במדינה מה אני רואה כאן? מצטט. כשחברי שלח
את המסמכים להנחלת בית המשפט ולמשרד החזו הוא זה שאמר להם הבקשה שאתם מתבקשים
להמציא היא נגד מדינה זורה ככלור הוא כבר קבוע, נתן להם ממצא עובדתי שהוא שגוי ומטעה שלא
הוכרע בשום מקום. הוא אמר בשנת 2012 למשרד החזו איך להמציא, ולא משרד החזו הוא שבחר
איך לבצע את ההמציאה. משרד החזו לא יכול לבצע המצאה פרט למדינה זורה ואסבירות. קודם כל לפיה
תקנה 494 ההמציאה היא למדינה זורה ובובעתת רק למדינה. בחוק חסינות מדינות זרות לפי סעיף 13 ז"

הדרך להמציאת כתבי דין תיעשה באמצעות משרד החזו אך לא תחול על גופ נפרד. גופ זזה
רשות שלטונית במדינה זורה שהיא בעל אישיות משפטית נפרדת ממשלה אותה מדינה. לא בכדי בא
חברי שלא נמצא פה ב"כ היומיש ואמר בדיון הקודם ככל ומהבור בגוף נפרד משרד החזו לא רשאי
לבצע את המיסירה אלא רק המדינה ולאחר מכן בתקנה 494 שמיישמת את הוראות החוק ואומרת
איך ממיצאים, מלכתחילה משרד החזו לא יכול וגם הודה שככל והמציאה זו נעשתה למי שנעשתה
נעשתה רק למדינה זורה. אז הטענה של חברי לא יכולה לחתקל. אלא אם כן מדובר באישיות משפטית
לא נפרדת.

צריך לציין שבעצם נקודת המוצא שבמסגרת הליכים של המJAVA לא כל שכן הנקבע גור נטל הוהכה
רובץ לפתחה של המבוקשת. המבוקשת תוכל לטעון מה שהיא רוצה, היא לא צריכה תצהיר לתשובה
שליה ולאישור. אם הבקשה לאישור הייתה פסק ההוראות ובבקשה בית המשפט תאשר
אותו, אבל לא עתה זאת, היא באה וניסתה ליזור ממשו אחר ולהזכיר את המשפטות בפנים,
הלקוות של מניסים להילחם ולהוכיח שבעצם נטל הוהכה הוא על המבוקשת. המשיבה גורחה לכאן
לא לפי סדר הדין הנוכחי.

אני מפנה לפסק דין לרעיה 2037/06 מצטט. בית המשפט העליון מקבל את עדמות בית המשפט
המוחזוי ואומר שאלה הזהות בין המשיבה לבין הרשות טעונה בירור חיצוני...מצטט. זה לא
המקרים, פה זה לא המקום לברר את השאלה של האישיות, כן אישיות.
מצוגה בבית המשפט את פסק הדין.

בעצם אמורים אני טוענן מה שבא לי. הצד השני במסגרת החתנדות הגשו תצהירים לגוף הבקשה שכן
נדרשו על ידי בית המשפט העליון ואמורים לי אני אוכיח את הטענות שלי באמצעות העדים שלו.
ישנם סדרי דין. ואני סבורה שגם חברי רצה להוכיח טענה שאומרת שבעתם יש כאן אישיות מעדרת

בית המשפט המחוון בירושלים

10 ינואר 2017

הפ"ב 12-05-9937 GROUP נ' ו'achi OF LIBERIA

1 אישיות משפטית נפרדת היה צריך להוכיח את הטענה הזאת ובטע לא דרכי. לשיטתו, הוא כן הוכיח
 2 את הטענה הזאת. מה הוא עשה? הוא צירף דוחות כספיים, הסכם שאחורי כמה שנים מאחרות יותר
 3 עם חברה אחרת. כתוב שהדוחות הכספיים המדינה ליהה על עצמה חוב של 32 מיליון דולר. אם אנו
 4 גולשים לטענה של המדינה, זה הזמן להסביר למה בית המשפט יש לו סמכות להזכיר בפסק החוז,
 5 אותם מסמכים הוצגו לו ואוטם הטענות. בית המשפט ייש לו סמכות לדון בבקשת לסייע על
 6 הסך. במסגרת הבקשת לסייע על הסך עולה לכאורה שאלת שענינה בשאלת היהת המשיבה 2 יישות
 7 משפטית נפרדת כן או לא. אני אומרת שסעיף 11ב לחוק אכיפת פסק חוץ מהו? ומה הדין שהווים אנו
 8 נמצאים. הדין הוא בקשה לסייע על הסך ובית המשפט אמר ובצדק שייתכן שהוא יצטרך להדרש
 9 לשאלת האישיות המשפטית ולבן זה לצורך אותו העני. בית המשפט העליון הוא זה שומר לבית
 10 המשפט הנכבד את הסמכות לדון בשאלת ההמצאה שאין חולק שלבית המשפט יש סמכות להזכיר
 11 אחרית לא היוינו פה. הוא רשאי גם להזכיר לצורך אותו ענין בשאלת של ההמצאה.
 12 בגין מה שחברי אמר הפלגתה בארה"ב הוכרעה בבית המשפט באופן פוזיטיבי. המקורה שבית
 13 המשפט קבע באופן פוזיטיבי שהמשיבה 2 היא בעלת אישיות משפטית נפרדת ואני מפנה לעמ"י 15
 14 לפסק דין, לעמ"י 18, ולצדוטים שלאיהם התייחסתי. וגם לעמ"י 4 לפסק דין פסקה אחת שם אומר
 15 בית המשפט העליון מצטצת.
 16 יש גם פסק דין ואני מפנה את בית המשפט שאומרת שוגם אם בית המשפט לרעוורים לא יהיה מכريع
 17 באופן פוזיטיבי גם אז צריך לראות את הדוחה שלו לקבלת ההחלטה של הערכאות הקודמות. גם אם
 18 היה ואני לא אומרת שהיא קביעה לא פוזיטיבית בית המשפט העליון דחה טענה כזו שהעלטה
 19 על ידי מי שהתנגד להזכיר בפסק חוץ מהתעדים שלא נמצא שם ממזא פוזיטיבי. טוען חברי שזה הליך
 20 אחר וסדרי דין אחרים ואני לא רואה איך אני יכול להזכיר בפסק החוז הזה המדינה ישראל. לפי סעיף
 21 ב' השאלה נמצאת בשיקול דעתו של בית המשפט על בסיס שיקולים של צדק. הפסק החוז ניתן
 22 בסמכות ואין חולק על כך. דבר נוסף המבקש היא זו שיזומה את ההליכים בארה"ב ויש לזה עבודה
 23 משמעותית בכל המקורים בהםים יש לה יכולת לטען לגבי הכרת הפסק. ברגע שמי שיזום את ההליך
 24 מתנגד להכרה שלו אז בית המשפט לא יוכל טענה זו. אפילו אם לא מדובר באופן סדרי דין, עצם
 25 העבודה שניתן לה יומה בשלוש ערכאות זה אומר שבעצם הזכות להליך הוגן מוצאת.
 26 כשאנו הגשו בקשה להכרה אין לא מונעת מחברי להגיש את הבקשת אישור איפה שהוא רוצה.
 27 הטענה שי לגביה הפלגתה הספרטיפית שمدברת על כך. הוא רוצה להוכיח את טענות האישיות. אנו
 28 סבורים שאין צורך לנחל הליך של הוכחות ובית המשפט צריך להזכיר את פסק החוז למשפט הישראלי
 29 ולקיים שיש מעשה בי-דין רק לנוכח הספרטיפית הזאת. יש כאן טענה שבהליכים של פסק בוררות
 30 חוץ אין מקום לקלוט פסק דין וזה בטענה האם יש להזכיר בפסק במדינה אחרת אבל צריך לומר
 31 בכך המשיבה אין כל פסק בוררות נגדה. אין חיה כזאת. וכך גם ואני לא אומרת שזה נכון גם אם
 32 היינו יוצאים מנוקדת הנחה שבמרקם של אישור פסק בוררות חוץ אי אפשר לקחת ולקלוט זה לא
 33 חל לגביה המשיבה שאין חולק שלא הייתה צד בוררות ולא לפסק הבוררות.

בית המשפט המחוון בירושלים

10 ינואר 2017

הפ"ב 12-05-9937 נ' GROUP OF LIBERIA ואח'

ברצוני לחזור לשאלת ההחלטה. לעניין המשיבה 1 תקנה 494 אומرت שמשרד החוץ אכן רשאי לשלוח למדינה זוורה אבל כדי לסגור את ההחלטה ולעשות לה הקשר אז תעודת משרד החוץ בדבר ההחלטה זמנה תהא ראה לכך ויראו את הכתב כאילו הומצא בכך. נזכיר שהיועץ המשפטי היהודי שהוא לא מנפיק תעודה ואנו סבורים שכך צריך לומר שלא בוצעה ההחלטה. השאלה שבית המשפט צריך להכריע היא שאין חולק שנשלח מכתב ממשרד החוץ אבל אם הוא יכול לסגור את כל העניין של ההחלטה. אנו סבורים שאי אפשר באמצעות מכתב לבצע ההחלטה ולסגור את ההחלטה, עצם העובדה שהיועץ המשפטי כך נהוג ימימה לא אומר דבר לגבי מה שהתקנה דורשת.

אני לא טוענת לעניינים אחרים, אני טוענת למועדן הניל. מה שאינו אומר זה גם אומר בית המשפט העלון במסגרת רע"א 1721/09 מצטטת. התקנה 494 היא הסדר פרטני למדינה, לא ממציגים בדרך אחרת למדינה. מדובר בתקנה ספציפית הקובעת את אופן ההחלטה כאשר אחד הצדדים להתייננות הוא מדינות חוץ.

לענין המשיבה 2 צריך לזכור כלל היסודי הוא שבית המשפט רוכש סמכות שיפוט זה רק בהתאם להוראת תקנה 500 לתקנות ס"א. רק לאחרונה ניתן פסק דין רע"א 8204/16 כשמדבר בנסיבות זר הדרישת לקבל היתר ההחלטה היא דרישת מהותית מסוימת שקניית סמכות ביגלאומית אינה מובנת מלאיה אלא יש בה מושם הרחבת היריעה הסמכותית.

בנסיבות העניין אין לנו מחלוקת שהליך ההחלטה למשיבה 2 לא בוצעה לפי הוראות התקנה 500. לגבי תקנה 494 האם היה ניתן להציג לפיה תקנה זו ואני טוענים שלא. שוב אנו חוזרים לעניין סעיף 13ד שבעצם ההחלטה כתוב בי-דין למדינה זוורה באמצעות משרד החוץ לא יכול עול גוף נפרד. הטענה של המבקשת כמוינו יודעים אפשר להציג לפי 494 כי רשות הנמלים אינה גוף נפרד. בשנת 2012 היה הנחתה את משרד החוץ אך להציג ולא להיפך. אנו אומרים שבעל מקרה היה לא הוכיח את הטענות שלה ונטל ההזדמנות רוץ לפתחה, היא לא צירפה תצהיר. שנית, היא לא הוכיח את הדין הזה מה קורה בLIBERIA. דבר נוסף כל הטענות שלה היום הן טענות שモמצאות לרוגל ההליך כי בעצם כל ההתנהלות שלה בעבר סותרת את הטענות שלה היום. המבקשת היא זו שחתמה על ההסכם ורק עם המשיבה 2, לא הייתה לה שום עניין.

אם הם חשבו שבעצם ההסכם הזה הוא מול ליבריה הם לא פתחו הליך בוררות נגד המשיבה 1 יחד עם המשיבה 2. דבר נוסף גם פסק הבורותאות אותו מבקשים לאשר ניתן רק נגד המשיבה 2. אז אין לה יישות משפטי נפרד או יש לה? גם אחרי שהמבקשת למדזה שהמשיבה 1 שולחת במשיבה 2 כשהיא הлечה ופתחה הליך משפטי בארה"ב היא פתחה אותו רק נגד המשיבה 2. זאת ההתנהלות שלה ותבעה רק את המשיבה 2.

המבקשת צירפה לטענות שלה מסמכים מיסויים. היא צירפה את חוק רשות הנמלים הליברלי. כאשר אני הסתכלתי בנספח 9 לבקשת לאישור אני רואה שהמדובר בתאגיד שהוקם מכוח חוק ובבעל סמכויות על פי החוק. דבר נוסף, מוקדם אמרתי שהדין הור המבקשת לא הוכיח אותו. במקרים כאלו בית המשפט רשאי לlect לפי חזקת שוויון הדינים. אני ראייתי שככל מה שהם טוענים כנגד רשות הנמלים

בית המשפט המחייב בירושלים

10 ינואר 2017

הפ"ב 12-05-9937 נ' GROUP OF LIBERIA ואח'

1 הליברליות היה יכול להטען נגד חברות נמל אשדוד וחיפה או חברות החשמל כי בעצם יכולת למנות
 2 דירקטוריים, יכולת שליטה, הקמת החברה, פירוק החברה כל אלו נמצאים בחוק החברות
 3 הממשלתיות שלנו. אין כאן המציאות של המשיבה 1 שיכולה לעשות מה שהיא רוצה ממשיבה 2. ובצדק
 4 בית המשפט לעערורים קובע שעשתה זאת כפולה של מדינה ולא כבעל מניות.
 5 בדיון הקודם טען חברי עוד טענה. זה דיון מיום 11.2, הוא אמר לגבי הרשות הנמלים הליברלית, מפנה
 6 לעמ"י-2 "אני טוען שמותר לי לפי אמנה האג לבצע מסירות בין מדינות... מצטטת. אני הlected ובדקתי,
 7 ליבריה היא לא צד לאמנה האג, בכל מקרה גם אם היו רצים למכת ולהמציא, יש לי מה מאטר
 8 האינטרנט את כל המדיניות החברות באמנה. חברי בדיון הקודם מיום 11.2 העלה את הטיעון לרשותה
 9 שזה הרחבה חזית ולא שי. ובכל לפי התקנות של המציאות מסמכים המציאות היא לא דרך משרד
 10 החוץ אלא מנהל בית המשפט בלבד. בכל מקרה ליבריה היא לא צד לאמנה האג שנוגעת להמצאת
 11 מסמכים.
 12 לעניין חorig הידיעה – רשות הנמלים הליברלית יודעת על ההליך, היא מייצגת, מגישה מסמכים, מה כל
 13 הדבר הזה שעתה אנו דנים בעניין החמצאה. פרשת גלמור חזרה על פרשת שפירה. פסק דין שפירה זהה
 14 רע"א 415/13 ומה שנקבע פרשת גלמור חזרה על פרשת שפירה... מצטטת. מפנה לפסקה 18 לפרש
 15 גלמור וכן מפנה לסעיף 17 לפרש שפירה. זו החלטה שלא פורסמה. בפרש שפירה אנו ייצגנו בהליך
 16 הזה ואכן בית המשפט העליון אמר לנו תראו מה זה משנה 500 לא 500, שתווגש בקשה להיתר לפי
 17 בקשה 500...מצטטת. המבקשים לא חוזרו בהם וניתן פסק הדין שאומר שאי אפשר להתבוסס על חריג
 18 הידיעה לצורך סמכות בינלאומית.
 19 גם הטענה של חברי סותרת את תקנה 503 לתקנות. תקנה 503 אומרת אם נתבע כופר בסמכותו
 20 הבינלאומית של בית המשפט לא יראו בכל פעולה שלו או של עורך דין וייתור על הקפירה בסמכותו
 21 הבינלאומית של בית המשפט...מצטטת.
 22 אחזו ואחדך ממשרד החוץ בעצמו טוען שככל שההמצאה מתיחס לגוף נפרד אין להם סמכות לעשות
 23 המציאות לרשות הנמלים אלא לרפובליקת ליבריה.
 24
 25 ב"כ המבקשת: אהבתו את הדוגמא שחברתי נתנה לגבי נמל אשדוד. אילו היה מגע תיק של פסק
 26 בורות נמל אשדוד, נמל אשדוד היה מתחמק מעצם הוצאה לפועל של הפסק. ומדינת ישראל הייתה
 27 אומרת לנו לא אחרים לשום דבר הקשור לנמל אשדוד. ברור שהטענה היא לא מתקבלת על הדעת.
 28 ומפה אני רוצה להעיר מטהו באופן כללי על התקיק הזה. יש חברות שיש בינויהם קשר ישיר למדייניה.
 29 העובדה שאינה שונייה במחלוקת שיש פסק בורות ביליאומי שנייתן על ידי בורר ברייטי מוכך עתיר
 30 שם. אחרי שהוא קבע שנייתנו כל ההודמנויות למשיבה וגם פסק בטענות לגונן של עניין ורזה אותם.
 31 אז יש פסק בורות וישנו בורר. ולא רק שלא הוגשה בקשה לביטול אלא חלף הזמן, והפסק הזה לא
 32 מקיים. בעל דין נורמלי ורצionario סבור שהוא מנהל וחותם על חוזה נגד רשות שלטונית בסופו של דבר

בית המשפט המחוזי בירושלים
10 ינואר 2017
הפ"ב 12-05-9937 GROUP נ' VS LIBERIA OF ואח'

כשיניינן פסק דין חלוט הוא יコבד. אחריו שאנו מגלים שיש כאן חמקנים שלא מעוניינים לשלם, ואחרי בחינת העובדות לגבי הקשר בין המושבות מותר לנו לבוא ולתבווע גם את ממשלה ליבריה בעניין זהה.

חברתי הultaה טענות רבות וכן הגישה אסמכתאות חדשות ולכן אני מבקש להסביר עליהם אבל לא היום.

לגביו דרך המסירה, אני מפנה לחברתי נוגעת בשאלת איך בוצעה המסירה. המסירה בוצעה בהתאם להחלטת בית המשפט. ישנה החלטה של בית משפט זה מיום 10.10.12 שמורה על ביצוע מסירה למשיבות. לא הוגשה עתירה לביטול החלטה במועד צד אחד.

חברתי הפנתה למכתבם מיום 20.8.12. ואני מבקש למסור בנפרד גם למשלה וגם לרשות הנמלים באותו זמן אני סברתי שמכחינה משפטית אין צורך בהיתר המציאות מחוץ לתום. משרד החוץ לא סברו כמוני ובבקבות כך הוגשה אותה הودעה לבית המשפט שבעקבותיה ניתנה ההחלטה מיום 10.10. גם במסמך אני כתוב אין צורך בהיתר המציאות חוץ...מצטט. כלומר אני לא מתיחס למקור הסמכות המשפטית וגם כשאני פונה למשרד החוץ. שאלת הסמכות המשפטית לא קשורה אליו. היא עוסקת בסמכותו של בית המשפט. וכך כשהם שמעו זיל נוטן החלטה הוא יודע על מה הוא נוטן, בין אם נוטן לפ"י 494 ובין לפ"י 500 (8) אף אחד לא אומר שלא בוצעה אכן מסירה לפ"י 500 (8). משרד החוץ מודיע שביבע מסירה, לא כתוב בתקנה 8(500) אך אני צריך לבצע את המציאות. יש החלטה של בית המשפט וחזקה שנותן את החלטתו כדין. הוא הורה על המציאות למשיבות וזה בוצע על ידי משרד החוץ. לא נאמר לי איך אני צריך לעשות את המציאות. לכן שאלת הסמכות המשפטית אם זה זה או 494 או 500 (8) היא לא חלומה. אין מניעה שהחלטה תבוצע לפי החוק לפ"י 494. החוק הוא לא אקסלוסיבי הוא לא קובע מה אסור למשרד החוץ לעשות, קובע מה חובה עליו לעשות. זה קובע מה חובה לעשות. הוא לא קובע שיש איסור לעשות זאת בדרך אחרת. וכן מפנה לסעיף ד'. הוא רק אומר שאין חובה לבצע את המסירה על גוף נפרד מכוח סעיף 13.

לגביו נטל החוכחה – הבקשה בכל מה שקשרו למשיבה אינה צריכה תצהיר, אין מחלוקת לגבי פסק הבהירות. לגבי התביעה של זכות האינטרסים עם המדינה אין פתחתי הлик, אני משאני מגיש ותביעה אני לא מגיש את תצהירך ואמרת זאת בדיונים קודמים. הציפה של שינוי הлик. אם יש כפירה בנושא הזה, אם אסביר שאתה צריך להגיש תצהירים כך עשה. לגביו נטל החוכחה גם בסוגיה שלה קשר בין המשפט 1 למשפט 2 אני אחיליט אם אני צריך להגיד תצהיר. אבל מתווך הריאות והחקירות שנוהלו שם אני יכול לעמוד בנטל, למרות פסק הדין בארה"ב. פסק הדין בארה"ב ניתנה קביעה מה על סמך רמת הראיה שהיתה בפני בית המשפט, בהתאם לדין שבארה"ב ובהתאם לראיות שהו שס לא חוקיות. אני סבור שמכחינה משפטית גם אם היה ממצא עובדתי לאחר קירה היכולה להשליך מההמציא שם לכוא הוא מוגבל אם לא בלתי קיים. בית משפט יכול להגיע למסקנה מסוימת לפי הנטלים והנורמות בארה"ב. זה ודאי לא יכול להיות בהליך של אכיפת פסק חוץ שמדוברת לבקשת הזכויות לאכוף את הפסיק בכל מקום.

בית המשפט המחוון בירושלים
10 ינואר 2017
הפ"ב 12-05-9937 נ' GROUP OF LIBERIA ואח'

ב"כ המשיבות: מצאתי את פסקי הדין שדנים בשאלת הכרת פסק חוץ ע"א 3294/08 בעניין גולדהר. זה
 שמדובר במיערכת דין שונה זה לא לבנתי. מצטטת מה שבית המשפט העליון רוצה לבדוק אם היה
 שם במדינה זורה הлик שהוא והם שהעלה את כל הטענות אכן טען את כל הטענות האפשרות.
 חברי לא יכול להיבנות מהטענה שזה הוכח ללא תצהירים.
 כן מפנה לרע"א 3973/10.

אני לא חושבת שטענתי שום טענה חדשה סך הכל ביסsty את הטענות שנטענו באסמכתאות
 שיופוטיות שכן זמינות לכל אחד. ולכן אני לא חושבת שניין לומר שיש כאן טענות חדשות שצריך
 להגיש בקשה נוספת. דבר נוסף, לגבי החלטה שאני שוב טוענת כרגע לענן הזה שאני רואה את
 ההחלטה הרגעה מ-10. נסינו לבסס את ההחלטה הזאת כהחלטה שאומרת שצורך לבצע מסירה לפי
 תקנה 494 זה לא יאה וזוה פשוט טינה מיטה. קודם כל מדובר בהחלטה שניינה במועד צד אחד על
 בסיס טענות שהמבקשת, עובדות שהמבקשת החלטה שכן העובדות והן לא נוכנות כמשמעות החוץ
 הודה שיש לו סמכות להמציא לפי חוק חסינות מדיניות זורות ותקנה 494 רק למדינה זורה ולא לגונף
 נפרד, וחברי אומר משרד החוץ עמד על כך שאני אפנה לבית המשפט. אני מסתכלת על סעיף 5 וכותב
 משרד החוץ בא ואומר שהוא טכני, אתה רוצה לבצע המצאה תביא לי החלטה. זה מה שכתבו כאן.
 משרד החוץ צריך לבוא ולבדוק? הוא צריך לנהל הлик משפט? בא צד שהטענה אותו לעזריו והוא ביצע
 את ההמצאה, ניסה לבצע המצאה למשיבה 1 ובין היתר גם למשיבה 2 ועוד כאן חברי, והיועץ המשפטי
 לממשלה הודה שאין לו סמכות.

ישנה עד טענה לחברי שאופן ביצוע המצאה לפי תקנה 500 גם יכולה להיות דרך משרד החוץ. זו
 טענה שאני שומעת לראשונה. לפי הוראות תקנה 500 צריך להגיש לבית המשפט בקשה להמצאה מחוץ
 לתהום, שמצויר אליה תצהיר ובקשה. ובית המשפט רשאי ליטין החלטה להתריר את המצאה. בתקנה
 500 זה לא נגמר רק בזה. צריך להראות נימוקים טובים וזה עדין לא אומר כלום. כשותל הוכחחה
 מוטל על מי שבמักษ להמצאה מחוץ לתהום, זאת אומרת משרד החוץ יכול לעשות מה שבא לו, זה
 לא מובסס, זו פעם ראשונה שאני שומעת זאת וזה לא נכון.

בעניין זהות האינטרסים אומר חברי אני פתוחתי הлик שմבחןתי היא טובענה, אני צריך להגיש
 תצהירים? חברי רצה לאשר פסק בוררות חוץ. פסק בוררות לוקחים אותו כמו מראה ומארשים אותו
 אם הוא עומד באמנת ניו יורק, ברגע לחברי החלטה שהוא מוסיף עוד משיבה, ומבחןתו זו טובענה,
 אז אני רוצה להזכיר לו שהוא צריך לשולם אגרה.

עם כל הכבד אני לא מכירה ולא שמעתי ולא ראיתי שום אסמכתא לעניין שמדינה ישראל תתנדב
 לשולם סעד שנקבע בפסק בוררות ממשותית. אנו צרכים לזכור איך אנחנו. כל היחסים הזה
 נולד בחטא. כל הлик הזה לפי מה שנקבע בפסק דין האמריקאי ולפי מה שאנו טוענים נולד בכלל
 הлик של שחיתות. בית המשפט האמריקאי סוקר אתacht את הטענות.
 מפנה לספרו של שמעוני. וכן מפנה לפסק דין של בית משפט מחוזי ה"י פ-6248/07.

בית המשפט המחוון בירושלים

10 ינואר 2017

הפ"ב-12-05-9937 נ' GROUP OF LIBERIA ואח'

בmeaning לשאלת בית המשפט אני אכן טוענת כי בנויגוד להליך פנים ישראלי לאישור פסק בוררות רגיל
 1 אז ניתן במסגרת אותו הליך לבקש מבית המשפט לאשר את פסק הבוררות כך שיחול גם על צדדים
 2 נוספים אשר אינם בעלי דין בהליך בוררות עצמו, וזאת ככל שיחלט בית המשפט כי קיימת זהות
 3 אינטלקטואלית, לא כן כאשר הליך אישור פסק בוררות מתחילה בפניו בית משפט ישראלי מכוח אמתנו ניו⁴
 4 יורך או אז מוגבל בית המשפט כך שככל או לאשר או לדוחות בקשה אישור של פסק הבוררות מחו"ל
 5 אבל אין לו סמכות להרחיב את רשותם בעלי הדין כי מדוברばかりם שכלל לא קשורים לישראל.
 6
 7
 8 ב"כ המבקשת: לגבי הטענה האחורונה בקשר לאמתנות ניו יורק לא רק שאני חלק על חברותי ואני טוען
 9 שאמתנות ניו יורק סובלת את הפרשנות עלייה אנו ביססנו את בקשתנו להחיל את פסק הבוררות גם על
 10 המשיבה 1 אלא שהחברתי יש מחלוקת עם בית המשפט לערעוריהם באלה"ב בראש פסק דין
 11 שבאה"ב מבסיס ההנחה שלו להעדר הקשר בין רשות הנמלים למדינת ליבריה ולא דין ולא קובלע
 12 בנושא תחולת אמתנות ניו יורק. אם זה לא ניתן אז הקולגות של חברותי מאהה"ב לא טענו את הטענה
 13 הזאת.
 14
 15
 16 **החלטה**
 17
 18 1. אני נעtar לבקשת ב"כ המבקשת ומתייר לו בזה להגיש תוך 10 ימים תגובה שתתייחס לכך ורק
 19 לאסמכאות שהוגשו היום מטעם המשיבות. העתק יומצא גם לב"כ המשיבות אשר תוכל להגיש
 20 תגובה אם תראה לנוין לעשות זאת תוך 10 ימים מהמצאת האמור לדייה.
 21 2. לא תוגנסה תגובה או הגשות נספות אחרות מכל סוג שהוא ולאחר קבלת התגובה
 22 המפורטות בסעיף 1 לעיל תינתן החלטתי בשאלות התלוויות ועומדות כפי שפורטו בהחלטה
 23 הקודמות.
 24
 25
 26
 27 **ניתנה והודיעו היום י"ב בטבת תשע"ז, 10/01/2017 במעמד הנוכחים.**
 28
 29

[Signature]
בן-ציאון גריינברג, שופט

הוקלד על ידי חנה חלוצי